



## DICTATS MITJÀ

20

### La cara que ens contempla

Ens mirem al mirall al matí i, davant la imatge que sempre va amb nosaltres, ens preguntem com hem arribat fins aquí. Som fills dels nostres pares, i en nosaltres els veiem: en el front alt, en les mans amples, en les orelles com pàmpols, en la calvície precoç. També som producte d'un territori, i d'una llengua que ens ha donat paraules per a entendre el món i per a entendre'ns amb els altres. Aquesta arruga que baixa del lacrimal fins a la comissura es va forjar en les inundacions de plor per la mort d'un ésser estimat. I aquesta força latent al mentó és el resultat d'una injustícia, d'un comiat o d'una ruïna. Les erosions de la cara, d'aquesta cara que ens contempla a l'altre costat de l'espill, responen a moviments de l'ànima.

**Font:** Joan Barril, "El dia més llarg", *El Periódico*, 28-06-05 (adaptació)

**Nombre de mots:** 134

**Observacions:** text assagístic expositiu-argumentatiu; dificultat equilibrada (esses, accents i dièresis, bes i ves, lèxic...)